

РУКОПАШНИЙ БІЙ ЯК ПРИКЛАДНИЙ ВИД СПОРТУ ТА ЧАСТИНА ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА СПОРТУ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ ПРОВІДНИХ КРАЇН СВІТУ

Іщенко Є.А., Ширяєв В.П., Цепляєв Ю.В.

***Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету
“Харківський політехнічний інститут”, м. Харків***

Історія свідчить, що опис і логічне викладення військово-прикладної теорії і практики рукопашного бою має витoki з давніх часів, а термін “рукопашний бій” достатньо старий, обчислюється століттями та представляє собою вид бойової діяльності військовослужбовців в ближньому бою противником. Не зважаючи на давні корні, сьогодні рукопашний бій не тільки частина ФП правоохоронців та військовослужбовців, але й вид спорту, який стрімко розвивається.

Проведення дослідження в цьому напрямі дозволить більш чітко ідентифікувати рукопашний бій серед інших видів двобійв, намітити шляхи його подальшого розвитку.

Проведений аналіз змісту програм підготовки, найбільш популярних в Україні єдиноборств, дозволив виявити закономірні відмінності рукопашного бою від інших видів двобійв, а саме: наявність в програмі навчання рукопашному бою розділів роботи зі зброєю (автомат, пістолет, ніж, саперна лопата), підручними та спецзасобами (резинова палиця, щит), зв'язування, конвоювання, протистояння відразу декільком суперникам.

Дослідження правил змагань з рукопашного бою виявили особливості проведення змагань з цього виду спорту, а саме: наявність двох розділів. Перший розділ – демонстрація володіння технікою, що застосовується в стандартних ситуаціях в бою з противником зі зброєю та без зброї, другий – проведення поєдинків. Ці розділи змагань між собою суттєво різняться, як засобами застосування, так і критеріями оцінювання. Так, у розділі демонстрація володіння прикладною технікою учасник змагань повинен вирішити бойову задачу – відбити умовну атаку суперника (зі зброєю та без зброї), причому дії мають закінчуватись умовним знищенням противника чи повним контролем над ним, завдяки застосуванню больових чи задушливих прийомів.

Таким чином, відмінною рисою рукопашного бою є наявність у програм і підготовки та правилах змагань розділів роботи з різними видами холодної зброї (автомат, пістолет, ніж, саперна лопата), підручними та спецзасобами (резинова палиця, щит), зв'язування, конвоювання, протистояння відразу декільком суперникам, а носіями його в більшості є особи, які мають відношення до ЗС чи правоохоронних органів. Підготовка військовослужбовців доведення рукопашного бою на сьогоднішній день має актуальне значення для формування боєздатності ЗС України. Його необхідно розглядати не лише, як частину військово-прикладної ФП, але й як не замінний засіб психологічного загартування, збільшення впевненості, сміливості й стійкості до бойового стресу.